

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Hr. Flemming Oppfeldt for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Mener SF ikke, at det er et udtryk for et overadministreret Regeldanmark, at med hensyn til denne særlige gruppe, der alligevel kan få en dispensation, lyder bestemmelserne i punkt 3 i bemærkningerne til forslaget således:

»Eventuel dispensation forudsætter, at den enkelte sag fremlægges for kommunalbestyrelsen, der kan give et samtykke i disse særlige tilfælde. Samtykket skal meddeles for hver enkelt bolig og konkret begrundes.«

Så har man da ikke nogen ret længere. Så er man da stavnsbundet til et bestemt område, og i hvert fald er man stavnsbundet til at være gode venner med den smagsdommerbestyrelse, der sidder i det konkrete tilfælde, og det synes vi i Venstre er alt for stift.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes måske, Venstres ordfører er lidt hård ved de kommunale folk. Nu ved jeg ikke, hvor hr. Oppfeldt henter sin erfaring fra, når han vurderer, at den type sagsbehandling i kommunerne er båret af vennetjenester og kammerateri og sådan noget, men jeg kan godt forstå, at tanken kan strejfe en Venstremand: at det er på den måde, det foregår. Men jeg tror da, at der er langt sikrere sagsbehandling rundtomkring.

Men det principielle her er en helt anden diskussion, nemlig at Venstres frihedsbegreb indeholder, at mennesker, der har råd til at købe bolig på bolig på bolig, har ret til det, fordi de har pengene. Der er to synspunkter, der her mødes med hinanden. Jeg har det synspunkt, at i en situation, hvor der mangler boliger, hvor de unge og lavindkomstgrupperne har fantastisk svært ved at komme ind på boligmarkedet, er vi nødt til at sikre, at de boliger, vi har, og som altså er en mangelvare, bliver anvendt til det, der er hensigten med boliger, nemlig at de bliver bebodt.

Den, som kommer og kan begrunde, at vedkommende har behov for en bolig – hvad enten vedkommende er kunstner eller skibsreder eller hjælpepræst eller politiker eller minister – får selvfølgelig den bolig, vedkommende har behov for. Men det afgørende er, at i en situation med boligmangel skal der være nogle, der foretager

en vurdering af, hvad der er rimeligt, og hvad der ikke er rimeligt. Her skilles vore synspunkter, men det synes jeg sådan set ikke der er nogen grund til at begræde. Det er jo forskellen på at være så liberal, at pengene bestemmer, og at være optaget af menneskers behov, så på den måde synes jeg, det har været en glimrende debat.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Så går vi videre i ordførerrækken, og det er fru Tove Videbæk.

Tove Videbæk (KD):

Kristendemokraterne kan ikke umiddelbart støtte dette forslag, sådan som det ser ud nu.

Selvfølgelig er det vigtigt, at der ikke står en masse tomme boliger rundtomkring, især set i lyset af at vi har boligmangel i Danmark. Men for os virker dette forslag lidt som et misundelsesforslag, der går ud på, at hvis ikke alle har den mulighed, skal ingen have den, og den filosofi eller logik går vi ikke ind for hos Kristendemokraterne.

Det er dog klart, at der er opstået forskellige spørgsmål og usikkerheder omkring den kommunale selvbestemmelsesret og omkring muligheden for at sikre helårsbopælspligt i en kommune eller i et område af en kommune. Det skal vi selvfølgelig have undersøgt, og det skal vi have afklaret under udvalgsarbejdet, for det tjener os alle bedst. Under udvalgsarbejdet vil vi derfor selvfølgelig sørge for at få stillet spørgsmål om det problem, så vi kan være helt sikre på, hvad det er, vi arbejder med.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører for forslagsstillerne.

Keld Albrechtsen (EL):

Må jeg allerførst have lov til at ønske fru Tove Videbæk tillykke med det nye partinavn. Jeg skal i hvert fald gøre, hvad jeg kan for at huske at bruge det i de kommende debatter.

Jeg vil også gerne sige tak til Socialdemokratiet og SF for støtten til forslaget. Socialdemokratiet og Enhedslisten har jo et fælles, principielt udgangspunkt i denne sag, nemlig at vi må prioritere hensynet til boligforsyningen for befolkningen højest i en situation, hvor der er boligmangel, og at vi også skal gøre alt, hvad vi kan, for at skattegrundlaget i de berørte kommuner ikke bliver undermineret.